

18

T À N D E M
edicions

CAMPCANTAT

Joan Giralt i Bailach • dibuixos: Alicia Merelo

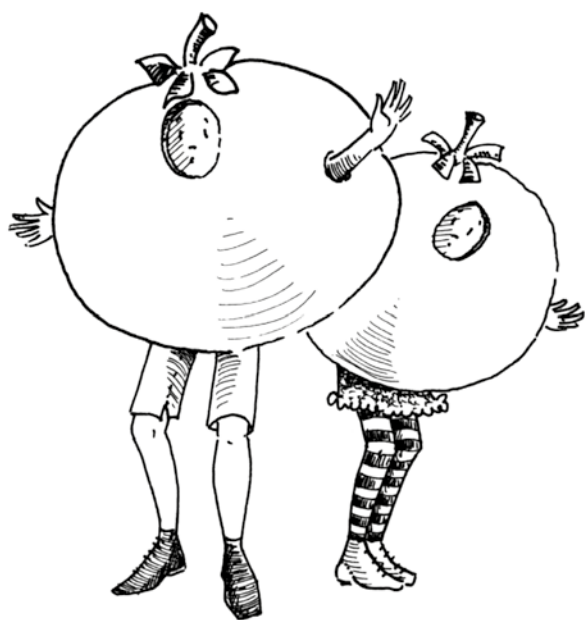

II Premi de Teatre Juvenil
Vila de Paterna 2002

AJUNTAMENT DE PATERNA
REGIDORIA DE PROMOCIÓ LINGÜÍSTICA

T À N D E M
edicions

PERSONATGES

CABISCOL

BETUMET

L'ABRACADABRADÈLICA

CATXOTXES

PATXAQUES

GUIDÓ

MESTRA

LA PERE-JOANA

SOLDATS DORMENTS

N'ALBERGÍNIA MAGRA

NÒRIA PORTES

PATXOQUETA

CATXOFOT

CEC

ROC VINGUT

MUNTANYA IL·LUSA

PATX

CATX

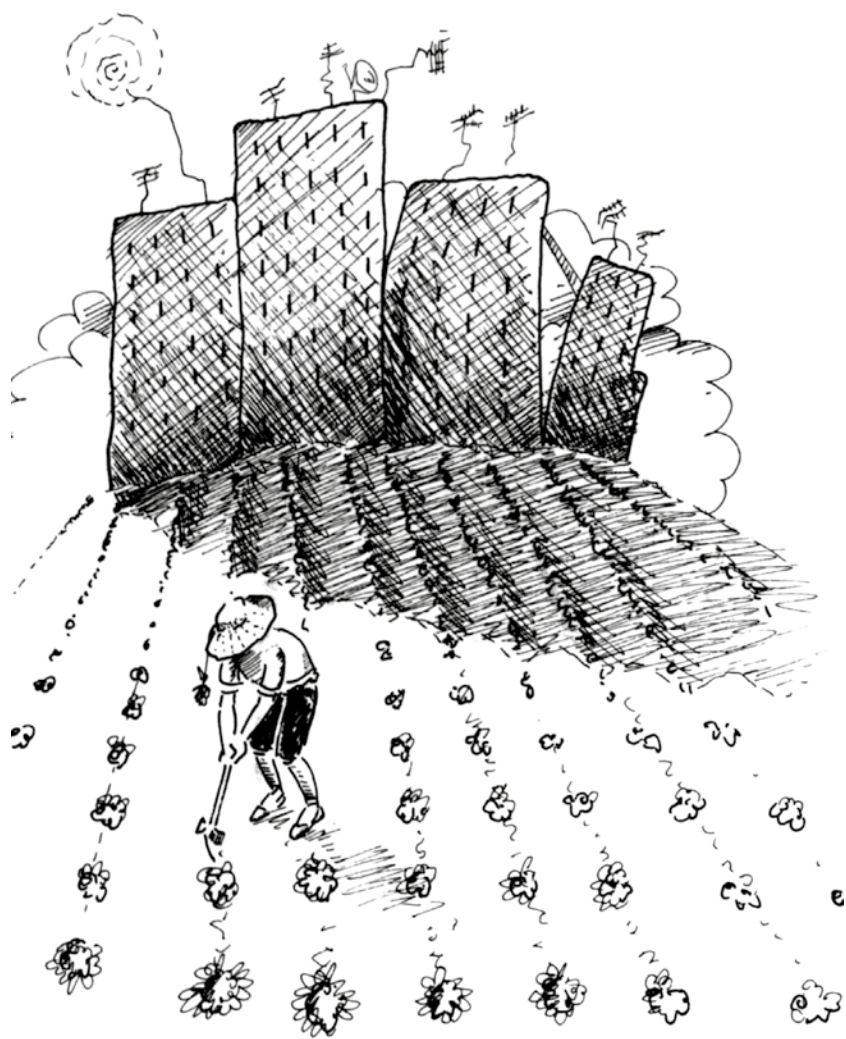
L'OMBRA D'ALTA VELOCITAT

TXOTXES

TXAQUES

VEUS DELS VEÏNS DE DORMÈNCIA

VEUS PERDUDES DE XIQUETS DE TALCES

PRÒLEG

(Enmig de l'horta assolellada de Campcantat, el vell CABISCOL sembra tranquil·lament. Davall d'un cel fosc, els edificis de la ciutat de Dormència travessen pel fons, atrafegats com si foren vehicles.)

CABISCOL, cantant:

*“Plantem carxofes vora la ciutat
perquè a Dormència facen bons dinars
i veurem si així pensaran un poc.
Quan faltarem ací, què faran d'açò?”*

(El moviment del sol fa que els edificis projecten una ombra que tapa el tros de terra en què treballa CABISCOL. D'algunes finestres dels edificis, ixen veus.)

VEU 1: Mare, mira quina flor més estranya m'he trobat ací al costat.

VEU 2: Deu ser una col sense empaquetar. Dus-ne més que no vull anar al súper.

VEU 3: M'he trobat enfront de casa unes albergínies... Que no les farem torradetes?

VEU 4: Abans que comence el programa, vés i porta'm pimentons d'ací davant.

(CABISCOL continua la faena en un altre tros, encara assolellat. Els edificis avancen, tragant-se l'horta enfosquida.)

CABISCOL, *cantant*:

*“Nou fanecades tinc a Campcantat,
unes d'albergínies, altres d'encisams.
Si desapareixen, què haurem de collir?
Quan serà un desert, pegar a fugir.”*

*(L'ombra torna a cobrir CABISCOL. Des d'unes altres finestres
ixen més veus.)*

VEU 5: He comprat un adossat a Campcantat. Ja veuràs que tranquils estarem!

VEU 6: Em trasllade a un xalet més a dins de l'horta. Ací m'han endossat tants pisos...

(CABISCOL sembla a l'últim cavalló il·luminat, un que està a la vora d'un reguer. Els edificis avancen formant un mur darrere d'ell.)

CABISCOL, *cantant*:

*“La ciutat s'atansa. Fa ombra de gegant.
Fartona se'ns traga. Per a qui hem semblat?
Jo prenc la lligona que em dóna valor.
Quan tocarà regar, tirarem llavor.”*

(S'obri una porta, zam!, que fa redolar CABISCOL cap avant. Al pas de la porta apareix la presentadora d'un programa televisió.)

ABRACADABRADÈLICA: Uh! Uh! *Hiperbon dia, xiquiquets!*
Sóc la xica Abracadabradèlica...

(CABISCOL, amb l'ajuda de la lligona, torna cap arrere redolant i tanca la porta als morros de l'ABRACADABRADÈLICA.

ABRACADABRADÈLICA, *rere la porta: ... Aaah!...*

CABISCOL: Eu! Quina caiguda més idiota! Ara reguem abans que no es faça malbé. *(Deixa la lligona en terra i se'n va.)*

ABRACADABRADÈLICA, *obrint de nou la porta, però no les vocals: Uouh! Superhola! Ací l'Abracadabradèlica requetescapant-se del programa.... (Esperant contestació.)*

VEUS, *des dels edificis: ZAM!*

ABRACADABRADÈLICA: Zona Abracada Musical, sí!... Vinc per dur-vos una *ultranotícia*. Queden *hiperpoques* places per al concurs "Les Veus per a Serra Quítica". Uouh! Tens *superbona* veu? Cantes com una estrella de la *xançó ultralleugera*? Potser ho fas *mitxor*? Envia'ns una gravació o un casset i et seleccionarem o t'escollirem per a *hiperparticipar*. *(Es belluga com si tinguera un tic.)*

(Del cavalló, ix BETUMET, un xiquet de pell fosca. Espolsant-se la terra, torna a tancar la porta als morros de la presentadora. Es posa els auriculars d'un walkman i taral·leja, desafinant, la melodia que ha cantat CABISCOL. De la boca se li escapa un nuvolet terrós.)

VEUS, *des de les finestres*: - Qui fa eixos crits?...
- Que no ens deixes sentir l'Abacadabradèlica!...
- Feu-lo callar...!

BETUMET, *llevant-se els auriculars*: Crec que m'ha entrat terra a la boca. (*S'aclareix la gola amb l'aigua del reguer i torna a taral·lejar, desafinant encara.*) Ai! Què passa?

ABRACADABRADÈLICA, *obrint la porta, fa caure Betumet dins del sequiol, xof!*: Uouh de nou! *Requetererecorda* o no et *supraoblides* que el concurs és *hipernomés* per a veus *ultrartistísiques* que sàpien *xançons* de música *polp* o *rot*. Com ara la del finalista de la setmana, *Berto de Campdecantat*. Escoltem-la-la-la.

(*Sona la veu gravada de BETUMET, interpretant afinadament una cançó pop. L'ABRACADABRADÈLICA balla fent la mona de pasqua.*)

GRAVACIÓ:

*"Ave tatia, telecutxim catxia
catarrim catia, cucurrucucu..."*

BETUMET: És la meua veu...! (*En reconèixer-la, la cantusseja desafinant.*) O ho era... (*A la presentadora, que no li fa cas.*) Però jo em dic Bertomeu, i sóc de Campcantat! Escolta, d'on has tret la gravació?

ABRACADABRADÈLICA: Ah! *Hipersobretot* recordeu o no

oblideu comprar les vostres *megaentrades* per a Serra Quítica, el parc d'*atraïcions* més *superextra* de Costa Est. Fins txao. (*Tanca la porta.*)

BETUMET, intentant obrir: Ei, tu, obri...! Obri... obr...!

Cabrababèlica! Torna'm la gravació! Obri, *Cadabrèlica!*
Què m'heu fet en la veu? *Bacadabèlica!* La veu, vull la
meua meu!

(Estirant, es queda amb el pany a la mà. Amb ell, pica damunt el sequiol, tot reproduint el ritme per a cantar com Cabiscol. Uns nuvolets de veu se li escapen per la boca. Amb la lligona del iaio, els reté perquè no se'n fugen.)

*“La veu se'm fa tèrbola, què m'està passant?
Si me'n queda encara, l'hauré de guardar.
Perquè no s'escape, l'hauré de colgar.
Quan tocarà cantar, només un filet deixaré anar.”*

(Taral-lejant amb la boca tancada, colga els nuvolets de veu i el pany al cavalló. Fosc.)